

[Bodll Thrane]

Fru Lissa Mathiasen undrer sig over, at der hverken er kommet ændringsforslag eller andre gode forslag, som måske kunne indgå i dette lovforslag. Hertil skal jeg sige, at jeg ikke har haft indtryk af, at der har været nogen som helst muligheder for, at hverken Venstre, De Konservative eller SF kunne få nogen som helst indflydelse på, hvordan det endelige resultat skulle være, da der var indgået et forlig, inden vi kom til.

Pelle Voigt (SF):

Jeg skal først sige til fru Lissa Mathiasen, at jeg synes, at diskussionen om astronomiske beløb eller ej er lidet interessant på dette tidspunkt. Jeg skal også sige, at med de administrationsomkostninger, der er på byfornyelsesområdet, er min tiltro til tallet 4 pct. meget, meget ringe i denne sammenhæng.

Med de høje administrationsomkostninger, der er på byfornyelsen, synes jeg, at man i hvert fald som et forsøg alvorligt burde overveje den model, at man nogle steder stillede de offentlige byfornyelsesmidler direkte til rådighed for lejerne, så de kunne gennemføre fornyelsen sammen med håndværkerfirmaerne, frem for at gå hele omvejen over de kolossale byfornyesselskaber og de mærkelige processer, som de bruger en utrolig masse tid på at diskutere frem og tilbage med beboerne.

Men det er nu ikke for at tage den diskussion op, jeg tager ordet. Jeg tager derimod ordet for at pege på de meget, meget alvorlige indsigelser mod dette lovforslag, som ikke mindst er kommet fra boligpolitisk interesserede socialdemokraters side.

Det er ikke nogen hemmelighed, at Boligudvalgets behandling af dette lovforslag har stået stærkt i skyggen af et andet forslag, som vi har måttet bruge mange kræfter på at behandle seriøst og arbejde med, nemlig forslaget til lejelov, og derfor er der måske sket det beklagelige, at det foreliggende forslag ikke er blevet udsat for den sønderlemmende kritik, det egentlig fortjener. Men jeg vil gerne henlede fru Lissa Mathiasens opmærksomhed på én ting: De samme mennesker i Lejernes Landsorganisation, som fru Lissa Mathiasen hævder sit hoved til, når hun tilsyneladende er villig til at acceptere de betydelige lejestigninger, der vil komme som følge af en eventuel vedtagelse af lejeloven, taler om, at vi her har at gøre med

et forslag, der vil udløse superhuslejer og gadekampe som på Byggeren ved Nørrebro.

I Lejernes LO's nyudkomne blad udtaler Niels Busk fra LLO, at det er utroligt, så kort en hukommelse politikerne har, og siger, at lejerne nu, hvis denne lov vedtages og der udløses huslejer på mellem 600 og 700 kr. pr. m², kun har den mulighed, at de blokerer al fremtidig byfornyelse. Det vil ske, hvis dette forslag vedtages.

Naturligvis er situationen den, at det kan lejerne gøre, men det vil skabe et ulykkeligt afbræk i byfornyelsesindsatsen, og jeg tror, at fru Lissa Mathiasen – også på baggrund af den diskussion, vi har haft om lejeloven – udmærket godt er klar over, at når folk fra LLO udtaler sig i så skarpe vendinger, som det er sket her, så er der ikke tale om underdrivelser. Så er der tale om en alvorlig, seriøs advarsel også til det Socialdemokrati, som står inde for de huslejeforhøjelser, der er tale om her.

Når vi ikke har stillet ændringsforslag til lovforslaget, hænger det ganske enkelt sammen med, at vi ikke har haft fysiske muligheder for eller tid til at gøre det på grund af det meget store arbejde, der har været gjort i spørgsmålet om lejeloven. Men jeg forstår, at der blandt alle partierne her i Folketinget og også hos boligministeren, som jeg har talt med, er en interesse for at få lovforslaget tilbage i udvalget mellem anden og tredje behandling. Det forslag vil jeg gerne endossere her fra talarstolen.

Så vil jeg i øvrigt sige, at det er mit håb, ændringsforslag eller ej, at dette lovforslag vederfares samme skæbne, som jeg håber at forslaget om de eksorbitante lejeforhøjelser i lejevlovsforslaget vil få, nemlig at begge forslag bliver forkastet. Det ville være dybt tragisk, hvis en af denne regerings sidste boligpolitiske handlinger skulle være i en ganske lang periode at sætte hele byfornyelsesindsatsen på Vesterbro ud af spillet, for vi taler om huslejeforhøjelser, der er af en sådan størrelse, at det ganske enkelt bliver umuligt for almindelige mennesker at blive boende i lejlighederne, efter at de er blevet byfornyet.

Naturligvis vil ingen af de oprindelige beboere i disse områder være i stand til at betale de huslejer, vi taler om her. Naturligvis vil det føre til uroligheder og besvær, og naturligvis vil lejerne være nødt til at udnytte deres mulighed